

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Să se îmbunătățească soarta muncitorilor!

Toate relele din lume au venit și vor veni din neșatul bogăților. De aceea și zice Mântuitorul că „cu anevioie este a intra bogatului întru împărăția lui Dumnezeu“ și că „mai ușor intră cămila prin urechea acului, decât bogatul întru împărăția lui Dumnezeu“.

Din lăcomia și neșatul bogăților s'a iscat socialismul și anarhismul, iar mai pe urmă bolșevismul. Dacă bogății ar fi fost și ar fi milostivi, altfel ar sta lumea, însă ei continuă să fie lacomi, sgârcoiți și fără inimă, și de aceea se înmulțesc pretutindeni bolșevicii.

Bolșevicii din Rusia făgăduiesc muncitorilor marea cu sarea, însă nu le prea dau multe, dupăcum ne spun toți românii noștri cari s'au întors de curând din Rusia. Ei susțin adecă cu toții că soarta muncitorilor ruși nu este prea înfloritoare.

Altfel stă lucrul în America. Citim într'o revistă de acolo că în America s'au convins în sfârșit directorii marilor fabrici că cu sistemul de până aci nu mai merge. S'au hotărât deci, să le facă parte din câștigul lor cel mare și muncitorilor. Și anume, pe lângă plata ce o primesc, muncitorii mai capătă și o parte oarecare din câștigul fabricii. Mai mult, le dau și lor dreptul de a-și cumpăra acțiuni de ale fabricii. În forma aceasta, muncitorii fiind și ei înșiși interesați, poartă mai bine la suflet soarta fabricii și lucrează mai cu suflet.

Unii dintre directorii și proprietarii fabricilor fac și mai mult. Le dau muncitorilor, după cinci ani de muncă, și o anumită pensie.

Interesant e că, de când și cari fabrici au introdus acest sistem, au câștiguri cu mult mai mari decât înainte. Dovadă că muncitorii lucrează mai bine și mai cu dragoste; că acești muncitori fac reclamă foarte mare produselor ieșite din acele fabrici, iară publicul mare cumpără și el însuși mai bucuros fabricatele din ale căror venituri se împărtășesc și muncitorii, decât pe celelalte.

Este în America o societate care are 29 întreprinderi mari și care se numește Endicott Johnson Shoe Konzern. Șeful acestei societăți, dl George F. Johnson, a declarat că idealul lui este mulțumirea și fericirea muncitorilor săi. De aceea un delegat al muncitorilor este

veșnic de față la cassa generală a acelei societăți, iar din venitul curat al societății o anumită parte o împărtășește în mod egal între semenii săi.

Venind la un muncitor dela domnul George F. Johnson un trimis al bolșevicilor ca să facă propagandă, muncitorul i-a răspuns: „Mr. Johnson este prietenul nostru. El ne plătește bine, în schimb trebuie să muncim din greu. El face pentru noi ceace dumneavoastră bolșevicii numai făgăduiți“.

Și acuma mă întreb: la noi în România cum stăm în privința aceasta? Ce lefuri primesc bieții muncitori dela fabrici? Se împărtășesc ei de vreo parte din venitul acelor fabrici?

Biserica noastră a fost totdeauna și este prietena oamenilor săraci și în deosebi a muncitorilor, fie aceia la coarnele plugului, ori nimicindu-și sănătatea în fumul și pravul fabricilor dela oraș.

Ceice scriem această gazetă vom lupta până ne va da Dumnezeu puteri, cu toată însuflețirea noastră, pentru îmbunătățirea sortii muncitorilor noștri dela țară și dela oraș.

Priveliști, la drum

I.

E o plăcere pentru ochi să vezi la drum carele și căruțele încărcate cu roada pământului! Fie că vin pe drumurile de pe hotar în sat, fie că merg pe drumurile ce duc la târguri, te bucuri când vezi că oamenii noștri nu muncesc în zadar. În vârfurile carelor încărcate abia se zărește copilul vesel, căruia i-se pare că s'a urcat în cer. Pe lângă car românul pășeste mulțumit, cu biciul pe spate. Cântă și, din când în când, îndeamnă boiii. Dacă face drum lung, cu carul încărcat, în oraș își știe popasurile, desjucă vitele și le pun fân înainte. Înainte de urcușurile mari, oprește să le hodinească. La coborâșuri nu uită să împiedece carul.

Duc saci, lemne, fân, pae. Ți-e mai mare dragul să vezi, cum sunt încărcate de frumos carele cu fân și cu pae, ca și celea cu snopi de grâu! Ori ce străini le-ar vedea, înțeleg numai decât că românii sunt un popor priceput și treaz.

Dar nu arareori privești această e tulburată de câte-un car în care e prea multă povară pentru vitele cari îl trag. În urma alor două vacuțe o mătahală de car încărcat cu fân, cu lemne sau chiar cu sac. Vacile, mici și slabe, ca niște capre, cu grumazii întinși cu trupul încordat, să le ese prin juguri, trag din răspuțeri. Pe lângă car de obicei e un român cu pălăria trasă pe ochi, cu cămașa și țăarii murdari, îndeamnă mereu „hi boală!“ Unde vin urcușuri grele, începe sudalma și bătaia.

El o privește sălbatic! Bietele animale cad adeseori în genunchi. Se scoală, împing din nou. Biciul le arde pe pielea ce acoperă oasele. În vârful dealului, dacă ajung, sunt numai apă. Omul le pornește în grabă la vale, uitând adeseori să împiedece carul.

Își scoate oăciula, își șterge sudoarea. El mulțumit o clipă: se temeă într'un rând că nu va putea scoate carul în deal! Dar din pățania asta nu capătă minte. A doua oră tot așa va face.

De bună seamă, nu e vrednic să aibă picior de vită la casă!

Dar privești urâtă, cea mai deasă pe care o poți vedea pe toate drumurile noastre, este în vreme de îngheț, de ploi, iarna!

Ce iad pentru vitele țaranilor noștri pe vreme de îngheț cu lunecoș! Ori unde pun piciorul, lunecă! Nu se pot răzima pe nimic sigur, și atunci se razimă pe rudă, cu picioarele în laturi. Lunecă și mai rău. Cearcă să calce drept, dar trebuie să se sprijinească, să tragă povara. Picioarele le alunecă din nou. Omul tot poartă vitele dela o margine de drum, la alta, căutând pe unde e mai puțin alunecoș. Boii, ori caii, asudă, și se uită din ochii speriați de moarte.

Mai ales când ajung pe drumurile pietruite asfaltate! Avem azi multe căi cari duc la orașe. Aici nu mai este jale ce vezi, oi o privești care-ți turbură tot sufletul. E un chin de iad pentru bietele vite!

Și când te gândești că o potcovire proaspătă, cu cue nouă, de câte ori pleacă țaranul cu carul sau căruța la oraș, ar scăpa vitele de acest chin, și pe om de întârziere și pagubă. Pagubă, pentru că animalul iese slab dintr'un astfel de drum, și adeseori se poate și chilăvi.

În satul cel mai slab și încă este un fierar! Primăriile ar trebui să o-

prească a mai porni cineva cu carul la oraș pe alunecuș, cu vitele nepotcovite.

II.

Mai sunt și azi destui români cari, venind la târg, cu carul, după ce și-au vândut marfa, cel dintâi lucru care-l face că intră în crâjmă și se cinstesc. Fie că au vândut, fie că au cumpărat, mai ales vite, ei cred că e obligatoriu „adălmașul“, cinstirea cu băutura. Mulți dintre ei, mai ales cei mai săraci, nu-și aduc merinde în traistă, ori de-și aduc, e un codru de mălai sau pâne. Cât umblă, cât aleargă prin târg, flămânzesc, și bând rachiul înainte de a imbuca ceva, se ameteșc îndată de cap, și simt că nu le mai e foame. Intrați în astfel de hanuri și birturi, în cari se opresc de obicei sătenii noștri, pe la marginile orașelor, și veți vedea că foarte puțini ospătează ceva, cei mai mulți mulțumindu-se cu băutura. Cei mai cuminiți și mai avuți mănâncă din traistă pită cu slănină ori brânză, și apoi beau o cană cu vin. Cei mai săraci și mai nepricepuți se scumpesc să-și cumpere ceva de mâncare dacă n'au deacasă, și se dau la beutura. Bărbați și femei, la fel. Acasă în sat femeii nu-i stă bine să intre în crâjmă, dar la oraș e o fală să fie în rând cu bărbatul.

Incep cu băutura cea mai tare, cu rachiul. Aprind pipele și nu-și mai dau seama, în grabă, cum trece vremea. Uneori oamenii rămân în crâjmă cu ceasurile. În curtea hanului sau afară în drum, în ploaie adeseori și în zăpadă și îngheț, vitele și-au isprăvit de mult nutrețul, și stăpânii tot nu mai iasă.

Iar când vin să le înjuge, se olătină pe picioare, înjură și le bat.

E o privesc rușinoasă, să vezi la drum un convoiu de care cu astfel de oameni beți și femei ameteți! Străinii

și comercianții din oraș li văd în ce hal au ajuns, și nu mai pun nici un preț pe ei. O să-i înșele, la data viitoare, și mai mult! Nu-s buni de altceva.

La drum mai lărmăesc o vreme, ba adeseori bărbatul și femeia se iau la bătaie, apoi încetul cu încetul adorm și se lasă în voia vitelor. E o rușine și când nu-i vede lume străină. E o pagubă pentru neamul nostru. Dar li văd și străini destui, cari trec cu automobilele și mereu trâmbețază, să țină ca-rele dreapta, să lase slobod mijlocul drumului!

Inzadar trâmbețază, nime nu-i aude. Ori dacă aud bețivanii, li-se pare că visează, nu mai știu pe ce lume sunt.

Așa se întâmplă cele mai multe nenorociri la trecerile peste cale, ferată; în căruțe sau în care sunt oameni beți, cari se întorc dela târg sau dela vre nuntă.

Adevărat că sunt români, cari, și trezi fiind, nu vor să țină legea circulației. Nu vor să țină partea dreaptă a drumului. Ci merg, fie pe inima drumului, fie pe stânga. Aud trâmbețele mașinilor, dar nu le pasă. Nu se vor feri ei din calea domnilor!

Și așa dau prilej la multe nenorociri, adeseori prin viața lor și a altora.

Oamenii noștri ar trebui să înțeleagă odată, să nu mai pornească beți la drum, și să țină, ca pe ori care lege a țării, și pe aceea a drumurilor, a circulației.

Dela Secțiile „Astrei“

A omorât-o fiindcă l-a spus să-și schimbe cămașa. Gh. Pascotă din Oreja și-a omorât nevasta aruncând cu un cuțit după ea care l-s'a implântat în șira splărilor. Pricina acestui grozav fapt a fost aceea că femeia l-a rugat să-și schimbe cămașa, fiindcă era murdară.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Poezii populare

*Ce te fâi, mândro, măreață?
Că ești ca o săculeață.
Săculeață cu gunoi,
Ochii tăi ca la broscoi.
Săculeață cu țărițe,
Ochii tăi sunt ca la mafe.*

*Cine-a nceput horile
Aibă ochi ca sorile
Și fața ca florile.
Căci horile-s stâmpărare,
La omul cu supărare.
Căci și eu când mă supăr,
Cu horile mă stâmpăr.*

*Săracul omul urit
Nici la moară n'are rând.
Săracul omul frumos,
Când intră bagă pe coș.*

*Mândră cu poalele crețe
Furioarele-s pe cotețe.
Descretește-ți poalele,
Și-ți toarce fuioarele.*

*Vai de omul beutor
Nici la lucru n'are spor
Nici la șură adundură
Ce să la pasărea'n gură.*

*Feciorul care se ține,
la fata care rămâne.
Fata care alege mult,
Se mărită după mut.*

Ce-i lipsea omului?

Trăia odată, într'un sat mare și frumos, un om, căruia nu-i lipsea nimica din bunurile pământului. Casa, curtea, grădina și tot cuprinsul lui erau cele mai atrăgătoare din întreg jurul. Vitele-i erau mai frumoase, mai grase și mai de mare preț ca ale altor oameni din sat. Coșurile nu-i erau nici odată goale și din pivnițele lui n'a lipsit beutura spumoasă: vinul.

Mai era omul acesta și învățat mare între vecinii și ceilalți locuitori din sat. Ca băiat născut din părinți cu dare de mână, umblase la școli mari, nu pentru ca să se facă domn în slujbă plătită, ci numai ca pentru a-și strânge învățatură pe seama lui.

Și eu toată Ingrămădeala asta de avere și camințenie strânsă din cărți, omul nostru ocupa locul, aproape cel mai din urmă în rândul satului. Și cât nu s'a zolit el, câtă beutura n'a golit din buțile-i urlașe, câți bani n'a cheltuit pentru a se putea smulge din „coada“ oamenilor și să ajungă mai în frunte, mai la vază. Și părea că lucră de-a 'ndoaselea. Se asemăna cu cel în primejdie de-a se îneca: din ce dă mai tare din mâni și din picioare, ca să scape din valurile cari îl înconjoară, din aceea se cufundă mai mult.

Incepuse omul a-și pierde și voia de lucru. Purareă îngândurat și abătut, căpătase o față de

Numele de creștin și datorințele împreunate cu purtarea acestui nume

La început pe cei ce au primit de bune învățăturile Domnului i-au numit simplu numai *ucenici* sau *ucenicii lui Isus*. După aceea i-au numit *frați*, și anume pentru marea dragoste cu care se iubiau unii pe alții. I-au mai numit *nazareni*, după numele lui Isus Nazarineanul. Nazaren înseamnă: dedicat sau închinat lui Dumnezeu. Li mai numiau și *Galileeni*, ceea ce înseamnă călători, pentru că creștinii cei vechi susțineau că noi suntem numai călători în spre patria cerească. Le mai ziceau și *Christofori* sau *purtători de Dumnezeu ori de Hristos*, pentru că trupurile lor erau, după mărturisirea sf. Pavel, biserică ale lui Dumnezeu, și pentru că ei se cuminecau zilnic și prin urmare îl aveau și-l purtau zilnic în gură pe Mântuitorul. Mai erau numiți pe urmă și *luminători*, fiindcă ei primeau pe Spiritul Sfânt, care luminează pe tot omul ce vine în lume. Cel din urmă și cel mai frumos nume al lor a fost cel de creștin.

1. *Ce înseamnă numirea de creștin și cu ce îndatori este împreunată?*

Christos înseamnă: uns. Și creștinii sunt unși înainte de botez cu unt de lemn, iar apoi sunt miruiți, adică unși ai Domnului.

De aceea erau atât de mândri creștinii de numele de creștin. Sf. martir Con-

om bolnav. Și fiind dintre aceia, cari nu-și văd paiul în ochii proprii, era cuprins uneori de o ciudă, care izbucnea în amenințări pătimase.

— „Las', că o să-mi vină apă și la moara mea, sărântocilor!“, se burzuluiia către vecini, după câte-o alegere din sat, la care nu era învrednicit decât cu câte cinci-șase voturi.

Inzadar se opinea administratorul de plasă care, de câteori venea în comună, lua masa, dormea și benchetua în casa lui, să-l pună cu puterea primar, casar sau jurat al satului: lucrul ieșea tot cum nu doreau ei.

Mulțimea, grosul satului, părea infuriată, când la alegerea sfatului școlar, a comitetului parohial, se mai auzea câte-un glas răzlețit, care îndrăznește să-i amintească numele, ca vrednic de-a ocupa loc între ceilalți candidați.

Și dacă, totuși, îl ajuta norocul să fie luat în șirul candidaților, de reușit nici odată nu putea fi vorba. În cele mai priincioase împrejurări se alegea cu câte cinci-șase voturi smulse dela oamenii săraci, cari li lucrau moșia.

Multe încercări zădărnice li făcuseră și de răsul copiilor. În jocurile lor: de-a ogoșul, în poarcă, când unul rămânea din număr afară, li luau în bătaie de joc.

— „Ai rămas fără vot ca Calița lui Ispas“. Pentru străinul, care nu ar fi avut răgazul să pătrundă în măruntaiele mulțimii, această neluare în seamă ar fi părut mai mult decât o pătimasă răzbunare. Un astfel de judecător însă n'ar fi fost deplin în judecată.

Știa satul ceva și dacă nu o trâmbeță lumii,

cordiu a fost aruncat în temniță pentru credința sa creștinească. Adus în fața judecătorului Torquatus, a fost întrebat: »Ce ești tu?«. El a răspuns scurt și la înțeles: »Creștin«. — »Știu că ești creștin. Mie să-mi spui cum te numești, care-ți este numele?« — »Creștin«, fu răspunsul din nou, după care apoi fu omorât numaidecât. Și tot cam așa au răspuns aproape toți martirii creștini.

Sf. Ludovic, regele Franței, a cinstit mult mai mult locul unde a fost botezat, decât catedrala din Reims, unde a fost încoronat de rege al Franței. Și iată cum a dovedit pentru ce o face aceasta. »Prietenilor, oare să nu cinstesc eu mai mult locul unde am primit vrednicia de creștin, decât acela unde am primit vrednicia trecătoare de rege? La Reims am primit numai coroana trecătoare a tatălui meu, devenind rege pământesc. La Poissy însă am împodobit cu diadema lui Isus Hristos și cu sfântul mir, învrednicindu-mă a deveni fiu al lui Dumnezeu moștean al împărăției cerurilor. Prin încoronarea dela Reims am primit numai vrednicia de a mă urca pe un tron pământesc, vrednicie care încețază, deodată cu moartea mea; prin botezul dela Poissy însă, am primit dreptul de a mă numi creștin și de a mă împărtăși oarecândva de mărirea cea nespusă a lui Dumnezeu«.

Sf. Augustin obișnuia să zică adeseori: »Intr'adevăr mare fericire este aceea de a te numi creștin, când atâtea milioane de oameni nu au această vrednicie. Tot acest mare sfânt — citind cuvintele psalmistului David: »mânilor tale Doamne, este încredințată soarta mea« (30, 16) — obișnuia să zică: »nici o vrednicie nu aflu, în urma căreia am devenit vrednic să mă scoți, o Doamne, din soarta comună de a mă nimici de tot a oamenilor, chemându-mă la mântuirea veșnică«.

Chiar de aceea, cuvine-se a recu-

noaște marele dar al chemării noastre și a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru aceasta. Avem doară de tată pe Dumnezeu, pe Christos de mântuitor, cuvântul lui Dumnezeu fiindu-ne hrană a vieții și sfințele sacrameente hrană sufletească.

Se cuvine deci să-l imităm pe Hristos cât mai mult și cât mai desăvârșit. Zadarnic purtăm numele de creștin, dacă nu-i imităm sfințenia. Alexandru cel Mare a aflat odată că un soldat al său, care se numia și el Alexandru, este foarte laș. L-a agrăit deci cu cuvintele: »Ori depune și te lapadă de acest nume, ori apoi fă-te vrednic de numele de Alexandru! Și nouă ne-ar putea zice Christos: »Ori te lapadă de numele de creștin, ori apoi lucrează și te poartă asemenea unui creștin«.

2. Biserica are dreptul de a excomunica sau afurisi pe creștinii nevrednici.

Sf. apostol Pavel ne istorisește la I. Corinteni cap 5, că un creștin de pe vremea aceea a făcut un păcat foarte mare. De aceea-i sfătuiește pe Corinteni: »să dați pe unul ca acela satanei spre pierirea trupului, pentru ca sufletul lui să se mântuiască în ziua Domnului Christos.

Această dare afară din biserică se numește excomunicare sau afurisenie. Un atfel de creștin nu mai are dreptul de a lua parte la sf. liturghie și de a primi sfințele sacrameente și sacramentale, nici să fie înmormântat creștinește.

Sunt anumite păcate cari aduc după sine excomunicarea, ca de pildă trecerea la altă religie, intrarea în societatea francmasonilor și altele.

Uneori excomunicarea se dictează de către Papa ori de către Episcop, pe urma unui mare păcat.

Toți cei excomunicați nu se mai împărtășesc din bunurile sf. noastre biserici, ci sunt asemenea păgânilor.

o făcea pentru că era condus de o bunăvoință deasupra de numele bun al comunei.

Culița lui Ispas era în chipul răiosului, de care toată lumea se ferește, fără să i-o spună pentru ce.

Dacă știai să sfredelești în sufletele oamenilor, ai fi auzit multe din năravurile acestui chiabur, năravuri, cari nu duceau pe calea bisericii.

O apueătură urtă, prinsă de pe vremea copilăriei, altoise în sângele lui Ispas, crescând ca mărăcinile în rozor, fără să i-se poată stărpi rădăcina. Ii plăcea creștinului să piște din ce-i al altuia. De-ar fi pișcat și numai cât e negru sub unghie, îi era destul, când nu putea mai mult.

O brazdă de pământ, de-ar fi fost și cât cureaua opincii, taiată din gheața vecinului; o fureătură de fân, luată din marginea drumului și aruncată în carul cât un nou de încărcat; o poamă trasă eu grebla de peste pământul oarecui, îi erau delectările de toate zilele. Culița lui Ispas cerca coptul strugurilor din viaa altuia și numărul grăunțelor de grâu din holda vecinului.

Vrejurile de bostan rătăcite din țarina altuia, spre brazda de câtră porumbiștea lui, le trecea în mână pe moșia dânsului, ca să crească rodul pe pământul stăpânit de el. Apoi ce se năștea și creștea în cuprinsul averii sale erau numai ale sale și nici cât să muște un șoarece al altuia.

Las', că și avea din de toate. Bucatele i-se petreceau an de an, fânul i-se amesteca din câte doi-trei ani. De multe ori trebuia să verse vinul la chiabere ca să facă loc celui nou.

Odată, la o alegere de primar, smărit, ad-

ministratorul plășii, de nereușita prietenului, în casa căruia făcuse o noapte albă, întreabă mulțimea, că ce-i lipsește lui Ispas, de nu-i bun primar? Și din mulțime se auzi un murmur, ea un tunet venit din depărtare:

— Omenia, omenia!

Petrea Dascălul

La poarta casei tale

Când dorul mă frământă des...
Pornesc de jos din vale
Pe ulițele strâmte și tăcute
Și bat în poarta casei tale.

Când n'aud sgomot în ogradă
Și poarta e închisă cu zăvorul
Imi vine-a crede c'ai plecat
Și m'ai lăsat pribeag cu dorul.

Nedumerit de aste gânduri
Aștept la poarta încuiată
Și bat mereu..., te chem să vii...
Ca să-mi deschizi, ca altă dată.

...Dar, nimeni nu-mi aude glasul
Și pasul meu se 'ntoarce'n vale...
Doar dorul singur mi-a rămas
Să bată'n poarta casei tale.

Nic. Nicoră-Dobârceanu

Citiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI“

Suntem fiii lui Dumnezeu, și deci trebuie să ne purtăm ca fii ai lui Dumnezeu. Iată cum îi descrie sf. Iustin pe creștini: »Ei trăiesc fiecare în patria sa, însă ca străini. Orice țară străină le este patrie, iară patria proprie le este străină. Trăiesc în carne, dar nu după carne. Trăiesc pe pământ, dar legile lor sunt cerești. Se supun legilor, traiul lor însă este mai presus decât toate legile. Iubesc pe toți oamenii, cu toate acestea însă sunt prigoniiți de către toți și toate. Sunt săraci, în schimb însă îi fac pe mulți bogăți«.

Creștinul adevărat nu se rușinează nici când de religia sa, ci este mândru de ea, așa cum au fost mândri de religia lor sfinții martiri. Celor ce se rușinează de numele de creștin le sună cuvintele dela Luca 9, 26: »Căci oricine se se va rușina de mine și de cuvintele mele, și Fiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea sa și a Tatălui și a sfinților îngeri«.

Părintele Iuliu

Încă o jignire!

Târnosirea bisericii dela Lăpușna

Ziarele scriu că M. S. Regele cu întregă suita sa a fost primit la Reghin, vineri 24 Sept., iar de acolo, au plecat cu automobilele la Lăpușna, unde au luat parte la vânțoare și la târnosirea noii biserici, pe care a săvârșit-o P. S. episcop ortodox al Clujului.

Partea din urmă a știrii este adănc jignitoare pentru biserică română unită, fiindcă nu e vorba de o biserică nouă, ci de vechea biserică română unită din Comori, jud. Mureș, pe care societatea vânțoarelor din Reghin a cerut-o dela Mitropolia noastră, ea să o dăruiască Maiestății Sale Regelui și să o reedifice în Lăpușna, în jurul castelului regal.

Acelaș lucru s'a făcut și cu vechea biserică română unită din Maiorești, jud. Mureș, pe care însuși M. Sa Regele a cumpărat-o și a reedificat-o în jurul castelului Său din Simia.

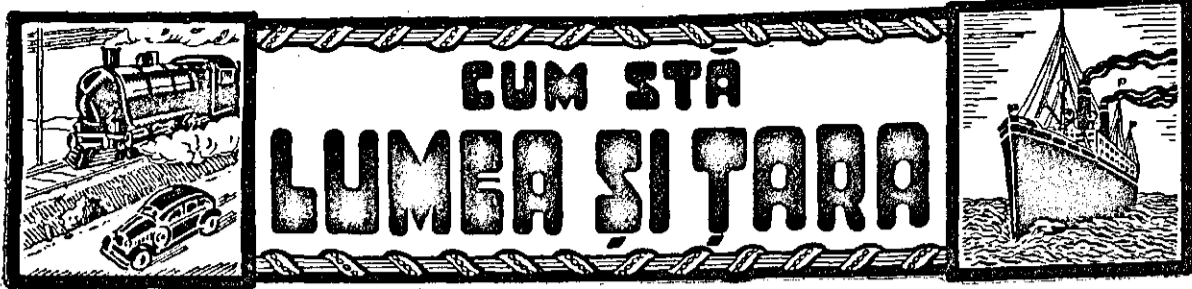
Până aici nimic jignitor; dimpotrivă, numai spre lauda bisericii noastre slujește faptul că strămoșii noștri așa bisericii minunate au știut sălădi și zugrăvi, încât însuși Regele Țării le află vrednice a le așeza în jurul castelurilor sale, drept dovadă a frumuseții lor.

Jignirea abia acuma urmează. Atât vechea biserică din Maiorești, cât și cea din Comori au fost din nou târnosite; ea dintâi de către I. P. S. Patriarh Miron, iar a doua de către P. S. Episcop al Clujului.

Ca să fie stropite cu apă sfințită, mai înțelegem, fiindcă lemnele acelea au fost transportate dela un loc la altul și astfel au ajuns în mâni poate nevrednice. Dar ea ele să fie chiar târnosite, adică să se așeze în altarele lor noi moaște de ale sfinților, de către episcopi, asta n'o mai înțelegem.

Ori, moaștele așezate de episcopii uniți de pe vremuri nu sunt moaște? Ori, doară noi, uniții, am spurcat cele două biserici prin rugăciunile, cântările, jertfele și predicile noastre și prin fumul de tămâie pe care l-am înălțat aceluiași Dumnezeu? Faptul că noi credem că Petru este căpetenia apostolilor și Papa, urmașul lui, este căpetenia tuturor episcopilor și ereticilor, este un lucru atât de rău, încât biserică ortodoxă trebuie să-l spele cu rugăciuni episcopicești?

Ei bine, părerea noastră este că ceea ce s'a făcut nu s'a făcut bine. Că prea se depărtează ortodoxia de uniți și prin aceasta provoacă desbinare în popor, iară prăpastia ce este între cele două biserici naționale se adâncește tot mai mult.

Din ale țării și ale lumii valuri

Până când mai stau liberalii la putere — Mussolini în Germania — Generalul Gamelin va veni în România — Ce se mai petrece în Rusia bolșevică — Războiul din China — Rusia trimite trupe în Răsărit

Se va prelungi guvernarea liberalilor ?

Așa se știe, că pe ziua de 15 Noembrie se va întruni Parlamentul, care își va vedea apoi de treburile guvernării până în 10 Februarie 1938. În sprijinul șovinului acestuia vin și declarațiile politice făcute de șeful partidului liberal, d. Dinu Brătianu, care a spus, la Brăila, că partidul său își va continua și pe mai departe liniștit munca sa de guvernare.

Dar toate acestea sunt deocamdată numai știri pe cari vremea le toarce și le țese și tot ea le și spulberă.

Di Mussolini în Germania

La începutul săptămânii acesteia ducele Mussolini a părăsit Italia și cu un tren special s'a îndreptat spre plaiurile Germaniei. Ajuns la München a făcut un mic popas apoi s'a îndreptat întovărit de câțiva miniștrii italieni și germani spre ținuturile unde se desfășoară marile manevre germane. Trenul ducelui a fost oprit 20 de minute la Nueremberg spre a lăsa să treacă înainte trenul lui Hitler, care a ținut cu orice preț să-l primească el pe câmpul de manevre pe d. Mussolini. Ajuns în gara Lalendorf din ținutul Meklenburgului i-au ieșit în întâmpinare mareșalul Blomberg, ministrul de război al Germaniei, generalul Goering ministrul aeronauticii, generalul Fritsch șeful armatei germane, generalul Mich, generalul Beck, generalul italian Badoglio, generalii Pariani, Cavagnari, Valle, Russo și însuși șeful întregii Germanii Cancelarul Hitler.

Dela gară Mussolini și Hitler împreună cu suitele lor s'au dus pe câmpul de manevre spre a vedea desfășurarea luptelor. Au vizitat apoi aeroportul dela Vastrow, de unde s'au îndreptat cu trenul spre alte ținuturi unde se desfășoară manevrele armatei germane.

Poporul german l-a întâmpinat pretutindeni pe Duce cu foarte mare însuflețire. Casele au fost împodobite cu steaguri naționale italiene și germane. Pentru primirea aceasta atât de frumoasă Mussolini a mulțumit foarte călduros autorităților germane.

După vizita făcută pe câmpul manevrelor Mussolini și Hitler au vizitat ținutul Westfaliei cu marile fabrici de tunuri, iar de acolo s'au îndreptat spre Berlin, unde s'au făcut din bună vreme mari pregătiri pentru primirea Ducelui.

Primirea pe care oficialitățile și locuitorii Berlinului i-au făcut-o dlui Mussolini a fost de o măreție rară. Sute de mii de oameni se înșiraseră dealungul

străzilor, ori duc dela gară până la palatul Hindenburg, unde e gazduit Ducele.

Mussolini a sosit la Berlin în 27 Sept., după amiază. Dela gară s'a îndreptat spre palatul Hindenburg împreună cu Hitler într'un automobil. Poporul striga din răsuperi. Curtea de onoare a palatului a fost împodobită cu orizanteme și la sosirea marilor bărbați santinelele incrementate în poziție de drepti au prezentat armele.

În curtea castelului d. Meisner subsecretarul cancelariei germane a primit pe Duce și pe Cancelar cari și-a luat apoi rămas bun unul dela altul spre a se vedea din nou la marele banchet dat de națiunea germană, cu acest prilej. Peste un ceas a avut loc acest banchet în palatul Cancelariei.

Mulțimea, în număr de peste 2 milioane, a așteptat trecerea Ducelui către palat. La orele 8 Mussolini însoțit de Conte Ciano a părăsit castelul imperial și s'a îndreptat spre palatul Cancelariei spre a lua parte la banchet. Mulțimea a salutat cu multă bucurie pe marele bărbat al Italiei.

La banchet Hitler a rostit în onoarea Ducelui o cuvântare foarte însuflețită în care printre altele a spus: „Națiunea germană salută împreună cu mine, în acest ceas solemn, în D-Voastră pe geniul creator al Italiei fasciste, pe întemeietorul noului imperiu“.

Mussolini a răspuns tot cu acel prilej cancelarului: „Salut în Fuehrer și Cancelar pe luptătorul care a știut să redea națiunii germane conștiința măreției sale“.

Banchetul s'a continuat până târziu în noapte. În zilele următoare au avut loc mari constatări politice între acești mari bărbați ai Europei.

Aceste constatări au cam umplut de groază pe celelalte puteri mari ale lumii fiindcă atât Italia cât și Germania sunt acum unele dintre cele mai puternice țări din lumea întreagă și o înțelegere între ele amândouă e o primejdie mare pentru toate celelalte, cari nu gândesc ca ele.

Generalul Gamelin va veni în România

Șeful Marelui Stat Major al armatei franceze, generalul Gamelin, va sosi în România pela începutul lunii Octomvrie, pentru a fi de față la desfășurarea marilor manevre regale ce vor avea loc în anul acesta în regiunea Sibiului.

Până la începerea manevrelor generalul va vizita Bucureștiul și centrele mari industriale românești. El va veni în țară din Serbia, unde a luat parte la manevrele regale ale armatei sârbești.

Popoarele de sub stăpânirea bolșevică au început să se frământă

Reprezentanții popoarelor ce locuiesc în ținuturile Azerheidian, Caucazul de miazănoapte, Georgia, Turkestan și Ucraina au înaintat președintelui Societății Națiunilor un memoriu, în care arată starea de plâns în care se află aceste popoare.

Ei spun în acest memoriu că stăpânirea bolșevică a atins culmea nedreptății și asupririi în vremea din urmă. Făcând storfări peste puterile lor spre a-și atinge ținta lor clădită pe dreptate, aceste popoare, cari numără jumătate din întreaga populația Rusiei bolșevice, au nădejdea tare că lumea civilizată le va sări într'ajutor.

Ce se mai petrece în China

Japonezii s'au infuriat rău de tot și vreau, cu orice preț, să isprăvească odată cu molăii de chinezi. De aceea în zilele din urmă ei au concentrat un număr mare de trupe pe toate fronturile. Aviația lor a dat câteva atacuri zdrobitoare asupra unora dintre localitățile însemnate ale chinezilor. Pe urma acestor atacuri numai la Hankeu, în vreme de 2 zile, au fost omorâți 303 chinezi și răniți 460, dintre cari 200 sunt în stare foarte gravă. Se știe apoi că pe lângă aceste victime tot în aceiași localitate ar mai fi și altele, cari nu s'au putut cerceta încă din pricină că au pierit sub prăbușirile zidurilor.

Dar pierderi n'au suferit numai chinezii ci și japonezii, ori cât s'au ținut ei de tari, fiindcă așa-i în război. Sângele trebuie să curgă și dintr'o parte ca și din cealaltă.

Așa, se spune că însuși prințul japonez Fushimi, comandantul unui distrugător japonez din apele chineze, ar fi fost rănit greu la mâna stângă. Prințul acesta e fiul amiralului Fushimi, șeful Statului Major al marinei-japoneze și s'a dovedit a fi un foarte priceput soldat și mai ales un bun și curajos comandant în luptele pe cari le-a purtat în vremea din urmă împotriva chinezilor.

Japonezii s'au răzbunat crunt de tot pe chinezi pentru această rană suferită de prințul Fushimi, căci au trimis în apele lor un submarin, care a înecat 312 barci chinezești, fără de nici o milă. Se crede că atunci au murit nu mai puțin de 200 bărbați și 100 de femei și copii, fiindcă chinezii, când merg la pescuit, duc cu ei întreaga familie.

Au mai cerut apoi japonezii Rusiei să-și cheme acasă pe ambasadorul ce îl are în Nanking, capitala Chinei, fiindcă au de gând să deslănțue asupra acestui oraș unul dintre cele mai crude bombardamente. Rusia n'a vrut să primească cererea lor și le-a răspuns că dacă va îndrăzni să facă acest lucru atunci vor fi răspunzători de urmările lui.

Rusia trimite din greu trupe în răsărit

În vremea din urmă Rusia a transportat o sumedenie de trupe din Europa în Asia. Nu se știe însă clar dacă aceste trupe au fost trimise pe acele

meleaguri, îndepărtate cu gândul de a-le veni într'ajutor chinezilor în războiul ce-l poartă cu japonezii, ori sunt trimise numai spre a sluji de bună pază a graniței de răsărit a Siberiei.

Pe lângă trupe, Stalin a dat ordin să se transporte și mari cantități de benzină pentru avioane, precum și alte materiale de război.

Mare nenorocire de tren în stația Ciucea

O îngrozitoare cionire de trenuri s'a întâmplat în săptămâna trecută pe linia Cluj—Oradea între stațiile Ciucea și Poeni, între un tren de marfă, de felul lui numit rapid de coletărie, și un tren personal. Nenorocirea s'a întâmplat în dimineața zilei de Miercuri 22 Sept. la orele 9,28. Trenul rapid de coletărie venea dinspre Cluj cu mare grabă, fiind în întârziere cu un ceas și jumătate. Trenul personal venea dinspre Oradea și tocmai ieșea din gara Ciucea ca la un kilometru și jumătate, când s'a ciocnit cu trenul de marfă. Ciocnirea a fost din cale afară de puternică, mai ales că s'a întâmplat la o cotitură mare așa că nici unul dintre mecanici nu a observat celalalt tren, ca să fi înfrânat cât de cât. La o mică depărtare de locul ciocnirii se află cortelul Dlui Oct. Goga de pe moșia Dsale dela Cincea. Locomotivele au intrat una în cealaltă, Cazanele pline de aburi au explodat. Vagoanele au fost nimicite și răsturnate de pe linie. Așa vagoanele dela trenul rapid de coletărie au încălecat unul peste altul. Trenul personal care avea numai cinci vagoane, două au fost sfărmate, iar celelalte stricate numai. Așa după spusele celor ce au văzut, pe o întindere mare nu se vedeau decât uși de vagoane, roți, scânduri rupte, încăleite încoace și încolo, încălcătura risipită. Linia ferată a fost distrusă pe o mare întindere. Călătorii și funcționarii ceferiști de pe amândouă trenurile s'au ales unui cu pierdere vieții, alții răniți mai greu sau mai ușor, iar alții numai cu spaima groaznică nenorocirii. Astfel, după comunicatul căilor ferate, și-au pierdut viața în această nenorocire 6 funcționari ceferiști, răniți grav patru ceferiști și 2 particulari, iar mai ușor răniți cinci funcționari ceferiști. Lucruri îngrozitoare s'au petrecut la această nenorocire. Așa, la ridicarea vagoanelor de pe linie, de sub un vagon a fost scos un trup omenesc cu totul tot sfărmat și împrăștiat în nenumărate părțile, încât nici baremi recunoaște nu s'a putut al cui să fi fost. Se presupune a fi fost al primului frănar de pe trenul de marfă. Pagubele produse se ridică la 7 milioane lei; 2½ milioane lei locomotivele, iar 4½ vagoanele distruse.

Aflarea vinovaților merge cam cu greu. Totuși se dau ca vinovați: șeful de tren Tenciu de pe trenul Rapid de coletărie care a plecat din stația Poeni fără autorizația impegatului de mișcare, apoi acarul Buta tot dela Poeni care a îngăduit eșirea trenului de marfă, și mecanicul de pe locomotivă că nu a micșorat viteza trenului, impegatul din stația Poeni Nicolae Corneanu pentru că deși a dat drumul trenului de marfă nu a telefonat să fie oprite celelalte trenuri.

Mai de curând se mai dă și o femeie vinovată, soția unui cantonier care fiind și ea de serviciu la canton nu a oprit, rapidul de coletărie deși auzise cele două semnale.

Cercetările de altfel continuă, ca să se poată stabili adevărul vinovați și apoi să se înceapă procesul.

Esti prieten al acestei gazete? Recomandă-o prietenilor și cunoștințelor D-Tale și câștigă-ne abonați cât mai mulți.

Se schimbă ceva în Rusia?

Reîncreștinarea mamei lui Stalin și intrarea în mănăstire a fratelui ministrului de război Vorșilov

Ziarele rusești aduc nimitoarea știre că mama lui Stalin, a țarului neîncoronat din Bolșevicia, s'a reîncreștinat, înainte de moarte și că în zilele de pe urmă ale vieții sale a luat parte chiar și la slujba învierii din biserică din Tiflis, unde se retrăsese înainte de moarte.

Fiul său însă a declarat, în fața mai multor prieteni ai săi din Tiflis, că nu poate nici cum aproba pasul nesocotit al mamei sale și că chiar de aceea a rupt orice legătură cu mamă-sa.

În legătură cu acest pas al mamei lui Stalin, conducătorii fără Dumnezeu ai poporului din Tiflis au hotărât să întrebunțeze alte mijloace mai duștoare la scop, pentru stărpirea din inimile oamenilor a credinței lui Dumnezeu, care altfel va nimici comunismul.

Stalin însuși a poruncit să nu se îndeplinească testamentul mamei sale, în care ceruse, să fie înmormântată creștinește cu preot, iar averea ei de 9000 ruble să se predece bisericii ortodoxe din Tiflis.

Aceleași ziare ne mai aduc vestea că fratele cel mai tânăr al ministrului de război sovietic Vorșilov, Sergie, care este de 39 ani, a părăsit armata bolșevică și a intrat în mănăstire, încununându-l pe fratele său că s'a convins pe deplin că numai religia-i în stare să-l mângâie pe om și să-i dea ceea ce bolșevismul nu-i vor putea da niciodată: pace și liniște sufletească.

Bine înțeles că Vorșilov s'a lăpădat de fratele său.

Pentru noi însă amândouă aceste întâmplări sunt un semn, că se schimbă ceva în Rusia bolșevică.

O puternică ciocnire de vapoare

Sambătă noaptea, 26 Sept. s'a întâmplat pe Dunăre o groaznică cionire de vapoare, în urma căreia s'au înecat 4 oameni. Această nenorocire s'a întâmplat în chipul următor.

Vaporul de călători Lidia a plecat Sambătă seara cu 8 călători dela Piatra Frieștei spre Braila. El fusese condus de căpitanul Ștefan Tanase, om priceput și de mare ispravă într'ale meseriei lui. Ajuns în apropierea camalului Filipoiu, conducătorul vaporului a bîgat de seamă, deși era întunec, că dinspre Braila venea cu mare viteză tocmai în față vaporul Cernavoda care trebuia să ducă niște călători până la Măcin. Căpitanul acestui vapor era Gheorghe Cărcioreanu. Vaporul din greșală mergea pe partea stîngă a râului și, fiindcă avea o viteză prea mare n'a mai putut fi oprit, deși căpitanul și-a dat toată străduința să facă acest lucru. Văzând marea, primejdie în față, el abia a izbutit să dea semnalul de alarmă.

Vaporul Lidia a fost lovit strâns în partea stîngă. Lovitura aceasta i-a pricinuit o spărtură mare prin care a început să intre apa cu furie.

Călătorii văzând nenorocirea, au început să sbiere, ca din ghiarele morții, în vreme ce vaporul în mai puțin de 2 minute s'a scufundat. Din cei opt oameni ce se aflau pe el 4 au fost înghițiți de valuri pentru totdeauna, iar câțiva au fost greu răniți.

Răspândindu-se vestea acestei nenorociri, s'au făcut cercetări și s'a constatat că partea cea mai mare de vină o are căpitanul vaporului Cernavoda, Gheorghe Cărcioreanu, care a și fost arestat. Pagubele de pe urma acestei nenorociri sunt foarte mari.

DE PRIN SATE

Introducerea pâr. Muntean Natanail, noul paroh II al Bucureștilui

Duminecă, în 19 l. c., pâr. Muntean Natanail a fost instalat în fruntea parohiei a II-a gr. cat. din București, str. Acvila nr. 18. Actul instalării a fost săvârșit la sfârșitul sf. liturgii de către pâr. protopop Dr. Vasile Aftenie, de față fiind dñii: Ștefan Pop, dir. colegiului național „Sf. Sava”, Laurențiu Moldovan și Teodor Gherman inspectori generali în Ministerul Industriei și Comerțului, L. Gherman dir. în același minister, Dr. Munteanu medic, Dr. Rusu adv., N. Costea adv., inspector Oct. Pop cu dnele, Dr. I. Frațilă și alți credincioși cari au umplut frumoasa biserică din dealul cartierului Uranus.

Pâr. protopop Aftenie, predând noului paroh evanghelia și cheile, i-a arătat drumul pe care trebuie să meargă. Pâr. Muntean, în cuvinte simțite, a prins ceea ce vrea să facă din noua biserică, un cuib, un centru spiritual și național, făclie care să ardă și să arunce aceleași raze, — azi totată de trebuitoare ca și altă dată, — pe cari le-a aruncat și le aruncă mereu focarul unde Sfinția Sa și-a aprins sufletul și mintea: biserică și școlile Blajului. Acelaș crez, călăuzitor de drum, a fost accentuat de d. Ștefan Pop, dir. colegiului Sf. Sava, în numele curatoratului.

Biserica din str. Acvila nr. 18 este așezată într'un centru industrial. Mulțimea fabricelor de acolo a înghițit o mulțime de credincioși gr. cat., trecuți din Ardeal peste munți pentru un codru de pâine. În sufletele acelea, sălășluite în trupuri muncite de poveri, va trebui pâr. Muntean în deosebi, să țină trează și mereu să întărească credința'n Cel a toate ținător. Fiu de țaran din inima Ardealului depe Târnavă, cunosător al sufletului celor dintre cari a ieșit, nu ne îndoim că va ști să ducă sufletele ce-i sunt încredințate pe drumul cel drept al străbunei credințe săvârșitoare de fapte bune; și i-o dorim aceasta. Iar credincioșii noștri din ael cartier al Bucureștilui, suntem siguri că vor găsi totdeauna sfat bun și mângâiere, acolo în str. Acvila 18.

Mângăieri sufletești la Sânmihaiul de Câmpie

Omni poate să aibă în lume mângăieri trupești sau pământești, — fie că i-a rodit preste măsură de bine țarina și viile, fie că are copii buni și sănătoși, fie că a făcut vreo afacere bună cu vre-un târg, și alte multe de felul acesta; — dar nici una nu se poate asemăna cu bucuria sufletească. Bucuria pământească este întotdeauna împreunată cu teamă, pe când cea sufletească ridică pe om asupra măruntărilor din lume, și îl duce cu mult mai sus, în lumea veșnicilor nădejdi, a nădejților statornice unde sufletul se odihnește liniștit și mulțumit ca un copilăș la sânul mamei sale.

În 25—27 Septembrie anul acesta o asemenea mângâiere au avut credincioșii noștri din frunța comună Sânmihaiul de Câmpie și mulți din comunele din jur, ca: Miceștii de Câmpie, Zoreni, Stupini, Sălcuța, Archind și Brăteni, cari s'au adunat acolo cu bucurie ca să asculte cuvintele mângăietoare și răsculitoare de suflete ale misionarului trimis dela Blaj, Dr. Nicolae Lupu, profesor la Academia de teologie de acolo.

Biserica, de altcum destul de mare și largă,

s'a dovedit neîncăpătoare pentru cele vre-o 2000 de persoane. Ba chiar nici curtea bisericii n'a putut să cuprindă întreagă mulțimea aceea, ci mulți steteau afară de uluci în piață, sorbind în tăcere de biserică cuvintele adevărului celui veșnic de pe buzele misionarului. Din cauza unei ploaie însă, numai o predică a putut fi rostită afară din biserică; dar și în biserică misionarul a trebuit să se urce pe o masă ca să poată fi ascultat și auzit mai bine de cei cari erau înăuntru și de cei ce erau pe la ferestrele deschise.

Nu numai plugari și nu numai femei, cari de obicei au inimile mai moi și sufletele mai duioase, ci și domni și doamne, flăcăi și fete se vedeau cu ochii umezi când li-se vorbea despre răutatea păcatului, despre bunătatea lui Dumnezeu, despre moarte și judecată, despre Maica Domnului și despre Sfânta Cuminecătură.

Sâmbătă, duminică și luni, sufletele însetate de pace și liniște mai presus de fire, au alergat la picioarele celor patru preoți, ca să-și mărturisească faptele, necazurile și slăbiciunile, cerând lui Dumnezeu iertare și făgăduind îndreptare.

Cei din comunele învecinate s'au mărturisit și cuminecat în mare parte prin bisericile lor, iar dintre localnici mai mulți de 600 au primit pe împăratul Măririi sub forma pâinii și a vinului. Fețele le erau îmbujorate și ochii li-se vedeau strălucind de o mulțumire cerească.

Dea bunul Dumnezeu ca sămânța aruncată de misionarul dela Blaj să rămână, roada să aducă și mai multă să aducă, spre mai marea mărirea a lui Dumnezeu și spre mai marele bine sufletesc al bravilor și binecredincioșilor câmpeni.

Unul dintre cei de față

Un român ajuns cultivator de orez în China

Povestea, ca și atâtea alte povești a unui om pe care marele război de acum 20 de ani, l-a împins departe de țara lui, în largul lumii, toemai în părțile lui Soare-Răsare. Acest român, de loc din Suceag jud. Cluj, se numește Ioan Antal. În timpul luptelor dela Ivangorod din 1915 Ioan Antal, în vârstă de 22 ani, soldat în regimentul de hoavezi, a fost prins cu toată compania și dus într'un lagăr de concentrare aproape de orașul Saratov. Acolo a rămas până în 1917 când a fost dus în alt lagăr, de unde la începutul revoluției rusești a fugit. Ajuns în libertate, a avut de umblat multă lume, la întinsul ținut al continentului Asia. Luera pe unde putea, pentru a-și câștiga cele de lipsă pentru trai, fiind de altfel și om isteț, priceput la multe meserii. După mulți ani de pribegie în care timp s'a căsătorit cu o chinezeică a ajuns în orașul Hong-Kong din China, cultivator de orez. Acesta se credea mort până în Mai anul trecut, când sora lui din Suceag a primit scrisoare dela el în care îi scrie dorința lui de a veni acasă. Sora lui a și început să facă cuvenitele danii pela autorități pentru a-i putea aranja repatrierea. Piedea mai mare pe care o întâmpina în izbăvirea acestui gând al lui este lipsa de bani, deoarece îi trebuie pentru cheltueli de drum până acasă aproape 44.000 Lei, bani pe cari nu-i are nici el nici sora lui. Aceasta totuși nu s'a dat bătută, și după ce a primit dela primăria din Suceag, 20.000 Lei, umblă din loc în loc ca să poată strânge și celelalte 24.000 lei bani de lipsă pentru întoarcere fratelui ei din depărtări.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Serbări mari la Alba-Iulia. În ziua de 14 Octombrie, Alba-Iulia va îmbrăca haină mândră de mare praznic național, fiindcă între zidurile ei va avea la comemorarea marilor eroi ai neamului Horia, Cloșca și Crișan. La acest praznic vor lua parte, pe lângă membrii guvernului, toate misiunile militare streine ce iau parte la manevre, având în frunte pe generalul Gamelin, șeful Statului Major al armatei franceze. Guvernul l-a însărcinat cu pregătirea acestei serbări pe d. ministru Valer Pop.

Indreptare de greșală. Din raportul făcut în Nr. 38, pag. 5, a gazetei noastre, despre înmormântarea prepozitului Iacob Popa, a rămas afară, dintre preoții înșirați că au luat parte la prohod — fără de știrea redactorului acestei gazete care se afla atunci la Timișoara și astfel n'a luat parte la înmormântare — p. paroh și administrator protopopesic dela Blaj Vasile Moldovan. Indreptăm acum această greșală.

Se scumpește zahărul. Marii cultivatori de sfeclă au cerut Ministerului de Industrie și Comerț îngăduința de a mai urca cu ceva prețul acestui produs din pricină că s'au mărit și cheltuelile ce trebuie să le întâmpine cu cultivarea ei. Fabricile de zahăr la rândul lor, auzind de cererea cultivatorilor, au cerut și ele învoirea să scumpească zahărul. D. ministru Valer Pop a întocmit două comisii cari să cerceteze adevărătatea acestor două cereri. Comisiile le-au aflat vrednice de îndeplinit, dar d. Valer Pop nu vrea să mai scumpească nici sfecla din care se fabrică zahărul și nici zahărul, și bine face. Lasă că-i destul de scump zahărul și așa cum se vinde acum.

Răsplată pentru că l-a luat în căruță. Săteanul Luca Rădoi din Plugova, întorcându-se cu căruța spre casă dela uzinele din Topleș, l-a ajuns pe lucrătorul Drăgulescu ce făcea acelaș drum însă pe jos. Fiindu-i milă de el, de oarece drumul era lung și greu și voind să mai omoare vremea și cu câteva povești, l-a pofit în căruță. Drăgulescu s'a urcat bucuros. Pe drum însă Luca Rădoi a adormit, fiindcă fusese cam obosit de drum. Drăgulescu l-a cotorosit prin buzunare, apoi s'a dat jos din căruță și p'aci și-e drumul. Intrând în sat Rădoi, s'a trezit și privind în jur, a băgat de seamă că tovarășul de drum o cam ștersese. Căutând apoi prin buzunare a văzut că Drăgulescu îi furase și cei 11.500 Lei pe cari îi avea la el. A vestit jandarmeria. Aceasta l-a prins pe Drăgulescu, la care a găsit banii.

Ca să-l moștenească, l-a băgat în casa de nebuni. Învățătorul Ion Văcaru din Lipcani l-a prins pe tatăl său, l-a legat cobză apoi l-a urcat, ca pe un sноп de grâu, într'un automobil și nu s'a oprit cu el până la casa de nebuni, din Cernăuți. Ajuns acolo, l-a declarat de nebun. Medicul spitalului l-a crezut și l-a primit pe bătrân printre celalalți suferinzi. Învățătorul s'a întors apoi în sat. Locuitorii satului au prins de veste despre isprava lui și au chemat autoritățile să facă cercetare. Acestea s'au prezentat și au aflat că învățătorul Ion Văcaru l-a dus pe tatăl său la casa de nebuni, ca să-l poată moșteni mai de vreme,

fiindcă bătrânul avea avere frumoasă și nici prin gând nu-i trecea să moară mai iute, spre a o lăsa moștenire nemernicului său fiu. Sătenii când au văzut că bănelurile lor s'au adevărit întocmai, s'au năpusit asupra lui Văcaru spre a-l omorî. Au fost oprîți abia cu mare greutate de d. primpretor Camerzan. O delegație de săteni au plecat apoi la Cernăuți spre a cere direcțiunii Casei de nebuni eliberarea bătrânului Văcaru. Cercetările continuă încă, iar învățătorul Văcaru a fost arestat. Sărmană școală românească, ce ajunge pe mâna câte unui astfel de apostol al satelor!

Poporul polon a dăruit statului 126 avioane. Pe marele câmp de aviație din apropierea Varșoviei, capitala Poloniei, s'a desfășurat ceremonia predării în mâinile autorităților militare a celor 126 avioane pe cari poporul polon le-a dăruit școalelor poloneze de aviație. Generalul Gluchowski vice ministrul de război a mulțumit poporul în numele mareșalului Rydz Smigil pentru acest dar frumos.

Foc mare în comuna Țigănești. Un foc ne mai pomenit de mare a izbucnit Duminică seara în comuna Țigănești din apropierea Snagovului. El a izbucnit mai întâi la prăvălia satului, de unde, bătând vântul, s'a lăsat cu mare repeziciune în întreg satul. Au fost vestiți în mare grabă pompierii din Plocești, dar până când au sosit ei, focul părăgălise jumătate din sat. Pagubele sunt foarte mari, iar bieții de săteni au rămas pe drumuri tocmai acum când iarna bate la ușă.

Biserici închise în Rusia. În cele dintâi 6 luni ale anului 1937 au fost închise în Rusia cu totul 612 biserici, dintre cari 402 ortodoxe, 81 catolice, 60 mohamedane, 55 sinagoge iidovești și 6 case de rugăciuni po-căite. Toate acestea s'au închis, deoarece — vorba vine — au fost prea slabe și au prime-duit viața credincioșilor. Voința conducătorilor nenorocitului popor rusesc este ca, în cei 5 ani viitori, să închidă, tot din aceasta cauză, încă 2900 biserici, rămânând deschise numai bisericile declarate monumente istorice.

A murit răsând. Săteanul Iosif Minaric din satul Hrnby Șur din Cehoslovacia s'a dus într'una din zilele acestea la cârciumă și a început să bea cu nesaț, în tovarășia mai multor consăteni de ai săi. La un moment dat Minaric a început să rădă cu hohote. Răsul a ținut atât de mult, încât tovarășii lui de băntură au început să se urască de răsul lui și l-au rugat să înceteze odată. Minaric nu le-a dat ascultare și a început să rădă mai departe fără a se sinchisi de cineva. Dela o vreme însă și-a proptit capul între pumni și a încetat să nu mai rădă. Tovarășii s'au bucurat la început c'au scăpat de răsul lui, dar văzând că el tace mereu, l-au tras de mâneca țundrei, să vadă, ce face. El sărmanul făcea bine că o luase răsând pe drumul care duce în lumea cealaltă.

A dispărut un general rus din Paris. Generalul Miller, urmașul generalului Kutiegrov, șeful organizației rușilor albi, a dispărut fără de urmă. Generalul acesta fusese președintele asociației foștilor luptători ruși, un mare dușman al bolșevicilor. Aceștia — bolșevicii — se vede că l-au purtat sămbetele și, izbutind să pună ghiara pe el, l-au făcut nevăzut. Mai mulți prieteni de ai generalului au vestit poliția Parisului despre dispariția prietenului lor. Aceasta a început cercetările.

O născut 9 copii în 22 de zile. O lucrătoare cu numele Tudela, din Cartagina a născut 9 copii între 1 și 22 Septembrie, dar dintre aceștia nu trăiesc decât cei dintâi 2, pe cari l-a născut în ziua de 1 Septembrie.

CUNOSTINTE FOLOSITOARE

La săpatul grădinilor

toamna, nu uitați să lăsați în grădină gășile și găștele, cari vor afla deoparte mâncare foarte multă și bună, iar de altă parte ele vor pustii o mulțime de animale primejdioase.

Cum ne putem scăpa de crastaveții goli la mijloc

După ce am așezat crastaveți, într'un butoiș ori într'o oală de lut și au stat cel puțin 4 ore în apă sărată, și luăm pe rând în mâni și-i găurim mai de multe ori cu câte un ac lung și subțire. Făcând astfel, vom avea crastaveți tari totdeauna.

La ce e bună sarea

Dacă adăugăm la ghiță puțină sare, ghița se topește mai încet. Curățind hainele cu benzină, rămâne după benzină marginea lărgită a petei; ei bine, dacă voim să dispară și această margine a petei, n'avem decât să adăugăm la benzină puțină sare, și am scăpat odată pentru totdeauna de acest cusur. Untul se poate păstra luni de zile proaspăt, dacă-l îndesăm într'o oală de lut și așezăm deasupra o cârpă înmuiată în apă sărată și apoi legăm strâns gura oalei; cârpa se va uda însă cât mai des cu apă sărată. Lingurile, furculițele și cuțitele de argint pierd culoarea negrie, dacă le frecăm cu sare udă. Florile tăiate și așezate în vase se păstrează mai îndelungat, dacă adăugăm la apa în care se așează puțină sare. Sarea presărată pe blane le păzește de molii. Iată la ce e bună sarea, pe lângă mâncare.

Nucile și alunele nu se samănă toamna

Cel puțin asta-i părerea celor mai de seamă agricultori (pricipători într'ale culturii pământului). Nucile și alunele pe cari doriți să le sămănați, așezați-le toamna într'o ladă cu nisip, și le sămănați numai primăvara. Bițați însă bine de seamă, ca nu cumva să ajungă la ele țoarecii. Atât alunele cât și nucile aduc un câștig minunat. Prin urmare sămănați cât mai multe.

Nu aruncați cenușa cocenilor de cucuruz!

La noi întreagă toamna și chiar iarna femeile fac focul cu coceni de cucuruz. Să se știe însă că cenușa acestor tutei este foarte bună îngrășămintă pentru pământ. De aceea nu o aruncați, ci o duceți în poiată resp. pe gunoi și o aruncați acolo, ca să se mestece cu gunoiul de vite și de cai, și astfel veți avea un gunoi minunat și foarte prețios.

Țineți curățenie în grajduri!

Astă vară s'a ținut un mare congres al Țărilor, la Berlin. Acolo s'a stabilit că cea mai de căpetenie datorită a plugarilor este să țină curățenie cât mai mare în grajduri. Laptele dela vacile murdare este mult mai slab și mai plin de producători de boală, decât laptele dela vacile curate. Aceia cari nu-și țin grajdurile curate vor păți-o foarte rău, îmbolnăvindu-li-se și vitele foarte surdând.

Trei oameni arși de vii la legația turcă din București

Luni, după amiază, trei servitori cu numele Athanase Bossoff, Petru Terzi și Dumitru Dulcești s'au apucat să curețe cu benzină podelele unor camere dela legația turcească din București.

La un moment, unuia dintre ei i-a venit dorul să aprindă o țigară. Nu s'a gândit sărmanul nici el, dar nici tovarășii lui, ce primejdie mare li pândea gata să-i înghită de vii. De aceea a scos țigara, a pus-o în gură și scotocindu-se prin buzunare a găsit și un chibrit și l-a aprins spre a-i da foc țigarei.

Imediat ce s'a aprins chibritul, s'a aprins și benzină, provocând o explozie îngrozitoare. Flacărele au cuprins cu iuteala fulgerului întreaga încăperea în care se găseau cei trei servitori.

Slujbașii legației, auzind sgomotul pe care l-a făcut explozia, au alergat să vadă ce s'a întâmplat. Deschizând ușa încăperii cu pricina, au văzut cum flacărele se întindeau pe pereți iar cei trei servitori se pârjoleau de vii.

Repede au intrat în încăpere și i-au scos pe toți trei în stare foarte gravă și i-au dus la spital. — Autoritățile au deschis o anchetă.

Cărți nouă

Cuvântări ocazionale (predici) de Anton Precup, publicate de dr. Emil Precup, Tipografia „Aurora”, Gherla. Prețul 30 Lei.

Anton Precup a fost paroh protopop și arhidiacon onorar în Rebrîșoara (Năsăud). Ca atare a ținut multe și frumoase cuvântări, dintre cari pe cele ocazionale, i-le publică într'o carte de 102 pagini format, regulat, fiul său, care este directorul liceului „Petru Maior” din Gherla. Cele mai multe sunt predici funebrele (la morți), numai trei sunt ocazionale. Toate predicile sunt bine lucrate, așa că vor fi de folos preoților, cărora le și recomandăm cu toată căldura.

Anuarul Liceului Român Unit de fete din Beluș, întocmit de Elisa Dr. C. Pavel n. Ștefanica, directoroare. „Doina”, Tipografie și librărie Beluș, 1937.

Acest anuar este întocmit despre anii școlari 1932/33, 1933/34, 1934/35 și 1935/36 și dă o iconă fidelă despre tot ce s'a întâmplat în cursul acelor 4 ani la Liceul din Beluș. Este o lucrare migăloasă și obositoare, dar cu toate acestea bine și conștiincios lucrată de către doamna Pavel pe care o cunoaștem ca o bună și harnică directoroară.

Anastasia, prințesă de Georgia, istoria unei convertite, scrisă de ea însăși; traducere. 1937, editura ziarului „Farul Nou” București, prețul 15 Lei.

Citind această cârticică, scrisă de prințesa Anastasia de Georgia, rămâi atât de adânc convins de puterea cea mare pe care o are asupra oamenilor religia catolică. Ce fericită a fost această prințesă când s'a văzut trecută la catolicism; cum a fost mai întâi catolică în secret și apoi pe față; cum ajunge în sfârșit în prisoarea bolșevicilor și apoi, după eliberare, moare fericită în mănăstirea Iannaglona din Letonia. E o carte care te impresionează adânc și-ți dă mult de gândit. Citiți-o cât mai mulți!

Cu privire la: B. P. Hașdeu, de Barbu Lazărescu. „Cultura Românească” S. A. R., București. Prețul 16 Lei.

E o cârticică scrisă pentru oameni cu carte mai multă, cari doresc să-l cunoască pe unul dintre cei mai mari gânditori ai noștri. E bine scrisă și ni-l prezintă pe marele gânditor din câteva laturi mai puțin cunoscute.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Către Români din America

Adresăm iubiților noștri cetitori din America următoarea rugămintă:

În 1920 a plecat în America locuitorul IOAN STIRECIU, de fel din comuna Săliște, jud. Sibiu. Avea pe atunci 35 de ani. Prima sa adresă a fost: Cleveland-Ohio, 5227 Russel str. A fost apoi în Detroit Mich. și în alte părți, ultima adresă cunoscută fiind la Demetriu Bârza, 5501 Detroit Aul, N. W., Cleveland-Ohio. A lucrat mai întâi la o fabrică de pâine. A avut apoi restaurant singur și în urmă cu un tovarăș.

În 1931, dela adresa de mai sus, a dat ultimul semn de viață. Cine știe ceva despre dânsul, adresa sau alte amănunte, este rugat să înștiințeze Administrația gazetei noastre.

Apel. Se atrage atențiunea contribuabililor, că avantajile acordate de Legea pentru lichidarea datorilor arierate, publicată în Monitorul Oficial No. 76 din 1 Aprilie 1937, expiră la data de 31 Octombrie a. c.

Invităm deci, și pe această cale, pe toți contribuabilii interesați, că în timpul scurt ce este în urmă, să-și lichideze datoriile către Stat putând beneficia de avantajile acordate de sus numita lege, cunoscând că ea nu va fi prelungită și prin urmare, după data de 31 Octombrie, toate datoriile se vor putea achita numai în întregime (fără reduceri) și numai cu numerar (bani gata)

De vânzare

17 coșnițe pentru albine sistem Drizon și o mașină de stors mlere. Doritorii a-se adresa dlui Augustin Coba, preot în Someșguruslău, Jud. Sălaj, posta Someș Odorheiu.

825 (1-1)

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică
No. 713—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că la baza deciziei No. G. 4121—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Soc. Cooperativă de Păstrare și Imprumuturi „Țapu” repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru încasarea creanței de 3322 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Octombrie 1937 orele 5 p. m. la fața locului în Țapu, domiciliul urmăritului, casa No. 17 și 18 unde se vor vinde prin licitațiune publică judecătorească 2400 litre vin 5 butoaie goale, una cărută, una iapă și 50 feldere porumb în valoare de 13600 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni la 15 Septembrie 1937.

părtărel I. ZAIȚA

826 (1-1)

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni

No. 80—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că la baza deciziei No. G. 1498—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului firma Suec. Ludovic Krausz Szegő et Comp. repr. prin avocatul Dr. L. Eedy din Blaj pentru încasarea creanței de 1200 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Octombrie 1937 orele 11 a. m. la fața locului în Cergul Mare la domiciliul urmăritului, unde se vor vinde prin licitațiune

publică judiciară: 2 bivolițe și 1 car de fân în valoare de 4500 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 10 Sept. 1937.

(822) 1—1 FLEFLEA Șef portărel

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică

No. 85—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 6010—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnaveană s. a. Blaj repr. prin avocatul Dr. L. Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 1049 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 5 Octombrie, 1937 orele 3 p. m. la fața locului în Cergăul Mare la domiciliul urmăritului No. 188 și 131 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 porci, 2 cotețe, 2 viței de bivoliță și 1 șură în valoare de 4800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 10 Septembrie 1937.

(818) 1—1 FLEFLEA Șef portărel

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 86—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5072—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnaveană s. a. Blaj repr. prin avocatul Dr. L. Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 2072 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 Octombrie 1937 orele 1 p. m. la fața locului în Cergăul Mare No. 199 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vase, 1 sar, și 1 coșer în valoare de 7000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 1 Septembrie 1937.

(823) 1—1 FLEFLEA Șef portărel

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

Nr. 395—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2760—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Anisa Roșca m. Hârceagă repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 1882 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Oct. 1937 orele 5 p. m. la fața locului în Crăsiunelul de jos, la dom. urm. No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 șură și grajd în valoare de 10.000 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 10 Sept. 1937.

820 (1—1) Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 243—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2725—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Broos Martin repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedy Blaj pentru încasarea creanței de 1215 Lei bani și acc. se fixează termen de licitație

pe ziua 11 Octombrie 1937 orele 11 a. m. la fața locului în com. Sf. Nicolae la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 scaune, 1 ceas, 1 masă, 1 pat, 1 mașină de cusut etc. în valoare de 5000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 10 Sept. 1937.

815 (1—1) Șef portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 175—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1122—1937 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnaveană s. p. a. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 1635 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 11 Octombrie 1937 orele 11 a. m. la fața locului în Cergăul mare la dom. urm. de sub No. c. 17, 71 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 coșer, 2 vaci, 20 ears gusoi, 1 coteț etc. în valoare de 6.800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 10 Sep. 1937.

816 (1—1) Șef. portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 69—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2267—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnaveană din Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi adv. Blaj pentru încasarea creanței de 7855 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Octombrie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Cergăul-Mare No. C. 143 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 10 lemne de stejar, 1 coșer 8 oi, 2 porcești, 1 sopron, 1 vacă și 1 cal în valoare de 8900 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni 10 Sept. 1937.

814 (1—1) Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

Nr. 427—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 6367—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Oprean Vasile repr. prin avocatul Dr. L. Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 2353 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Octombrie 1937 orele 2 p. m. la fața locului în Sâncel la dom. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 6 perini, 2 boi și 1 rășboi în valoare de 20.900 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 10 Sept. 1937.

807 (1—1) FLEFLEA Șef portărel

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 452—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3519—

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

1928 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Ana Mondoc repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedi Blaj pentru încasarea creanței de 889 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Octombrie 1937 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Tău de Secaș la dom. urm. No. c. 28 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 3 care de fân, 1 porc, 3000 sărămizi arse, 500 kgr. lemne în valoare de 3900 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 10 Sept. 1937.

821 (1—1) Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 419—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3654 și 1285—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Es. S. P. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedi Blaj pentru încasarea creanței de 9221 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Octombrie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Veza No. 126 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 4 porci, 1 iapă, 1 ham, 2 porcești și altele în valoare de 15.800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni 10 Sept. 1937.

(819) 1—1 Șef portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 151—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1125—1937 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Banca Târnaveană din Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi adv. Blaj pentru încasarea creanței de 7365 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Octombrie 1937 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Cergăul Mare No. 143 și 7 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 cal, 2 vaci, 18 oi, 1 car și altele în valoare de 15.800 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, 10 Sept. 1937.

806 (1—1) Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică Dumbrăveni

No. 235—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 604—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economii S. P. A. din Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi adv. Blaj pentru încasarea creanței de 5626 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Octombrie 1937 orele 5 p. m. la fața locului în comuna Cisteiul Român No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 căruț, 5 oi și altele în valoare de 9500 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 23 Sept. 1937.

808 (1—1) Șef portărel FLEFLEA